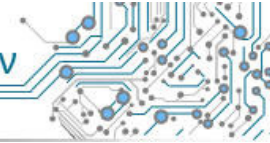

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών

ΘΕΩΡΙΑ ΣΗΜΑΤΩΝ & ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ

Γεράσιμος Ποταμιάνος

*Αναπλ. Καθηγητής,
Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών
και Μηχανικών Υπολογιστών*

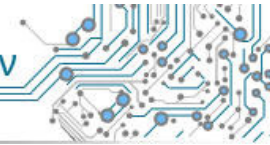
Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

<http://www.inf.uth.gr/~gpotamianos>

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών

ΘΕΩΡΙΑ ΣΗΜΑΤΩΝ & ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ

Ενότητα 7: ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ

7.0. Εισαγωγή

7.1. Δειγματοληψία Σημάτων Συνεχούς Χρόνου

7.2. Ανακατασκευή Σημάτων Συνεχούς Χρόνου από τα Δείγματά του

7.3. Το Φαινόμενο της Αναδίπλωσης

7.4. Επεξεργασία Σημάτων Συνεχούς Χρόνου σε Διακριτό Χρόνο

7.0. Εισαγωγή

- Μέχρι τώρα έχουμε μελετήσει **συνεχή χρόνο** και **διακριτό χρόνο** ξεχωριστά.
- Στο κεφάλαιο αυτό θα δούμε πως:
 - ✓ Σήματα διακριτού χρόνου προκύπτουν από σήματα συνεχούς χρόνου (**δειγματοληψία** / **sampling**).
 - ✓ Σήματα συνεχούς χρόνου προκύπτουν από σήματα διακριτού χρόνου (**ανακατασκευή** / **reconstruction**).
- Οι δύο διαδικασίες (σε σειρά) λαμβάνουν χώρα:
 - ✓ Χωρίς απώλεια πληροφορίας εάν τηρούνται οι συνθήκες του **θεωρήματος δειγματοληψίας** (**sampling theorem**).
 - ✓ Αλλιώς παρατηρείται το φαινόμενο της **αναδίπλωσης** (**aliasing**).
- Μεγάλη πρακτική σημασία, π.χ., γιατί επιτρέπει την **επεξεργασία** σημάτων συνεχούς χρόνου στο πεδίο του **διακριτού χρόνου** (**discrete-time signal processing**).

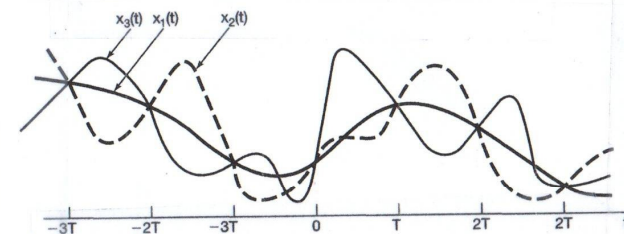

7.1. Δειγματοληψία Σημάτων Συνεχούς Χρόνου – Γενικά

- Δειγματοληψία (Sampling): Διαδικασία παραγωγής δειγμάτων ενός σήματος συνεχούς χρόνου.
- Συνεπάγεται την παραγωγή ενός σήματος διακριτού χρόνου.
- Εν γένει, όποια σήματα συνεχούς χρόνου μπορούν να δημιουργήσουν μια συγκεκριμένη ακολουθία δειγμάτων
- Υπό ορισμένες συνθήκες τα δείγματα αυτά μπορούν να καθορίσουν πλήρως το αρχικό σήμα συνεχούς χρόνου.

$$x_1(kT) = x_2(kT) = x_3(kT)$$
$$\not\Rightarrow x_1(t) = x_2(t) = x_3(t)$$

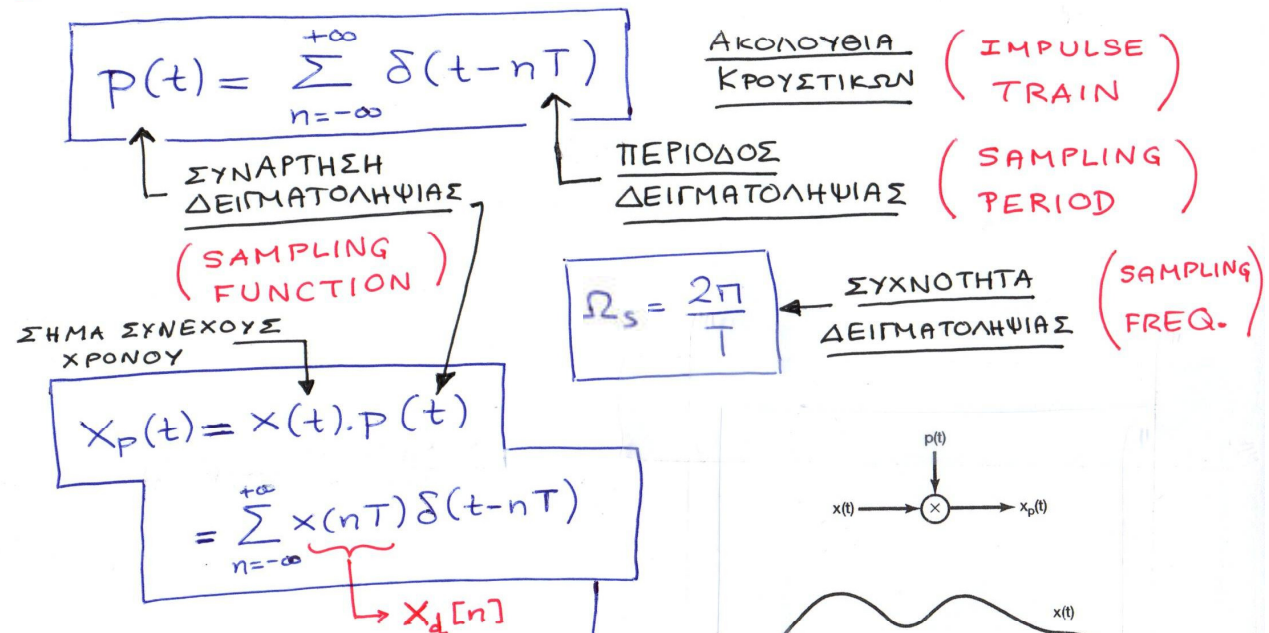
Σχ. 7.1 από βιβλίο Oppenheim-Willsky

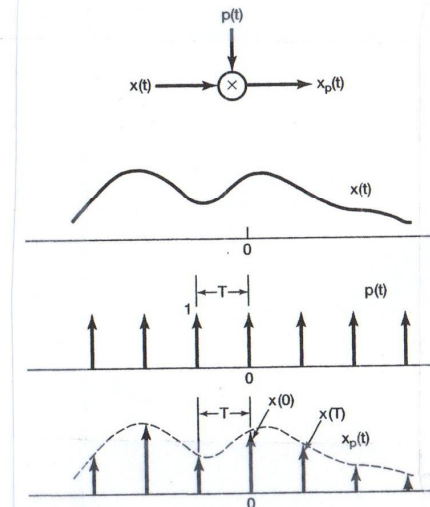

7.1. Δειγματοληψία με Σειρά Κρουστικών (I)

IMPULSE TRAIN SAMPLING

- Τι συμβαίνει στο πεδίο της συχνότητας;

Σχ. 7.2 από βιβλίο Oppenheim-Willsky

7.1. Δειγματοληψία με Σειρά Κρουστικών (II)

- Πεδίο συχνότητας :

$$\begin{aligned}
 x_p(t) &= x(t) p(t) \Rightarrow \\
 \Rightarrow X_p(j\Omega) &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} X(j\theta) P(j(\Omega-\theta)) d\theta \\
 &= \frac{1}{2\pi} X(j\Omega) * P(j\Omega)
 \end{aligned}
 \tag{1}$$

\uparrow ΣΥΝΕΛΙΞΗ
 ΣΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ
 ΣΥΧΝΟΤΗΤΑΣ

$$\begin{aligned}
 p(t) &= \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \delta(t - nT) \Rightarrow \\
 \Rightarrow P(j\Omega) &= \frac{2\pi}{T} \sum_{k=-\infty}^{+\infty} \delta(\Omega - k\Omega_s)
 \end{aligned}
 \tag{2}$$

$\nwarrow \frac{2\pi}{T}$

$$\textcircled{1}, \textcircled{2} \Rightarrow X_p(j\Omega) = \frac{1}{T} \sum_{k=-\infty}^{+\infty} X(j(\Omega - k\Omega_s))$$

\hookrightarrow ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΦΑΣΜΑ

7.1. Δειγματοληψία με Σειρά Κρουστικών (III)

- Ας υποθέσουμε ότι το $x(t)$ είναι ζωνοπεριορισμένο (bandlimited) σήμα, δηλαδή:

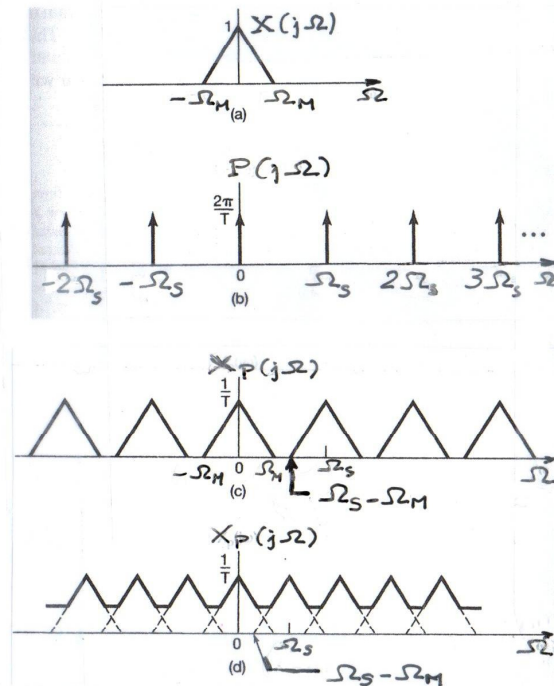
$$X(j\Omega) = 0, \forall |\Omega| > \Omega_M$$

- Τότε, για:

$$\Omega_s - \Omega_M > \Omega_M \iff \Omega_s > 2\Omega_M$$

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΠΙΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ
ΜΕΤΑΤΟΠΙΣΜΕΝΩΝ ΦΑΣΜΑΤΩΝ

- Ωστόσο, για $\Omega_s < 2\Omega_M$
ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΠΙΚΑΛΥΨΗ και ΔΕΝ
είναι δυνατή η ανάκτηση
του αρχικού φάσματος.

Σχ. 7.3 από βιβλίο Oppenheim-Willsky (τροποποιημένο)

7.1. Δειγματοληψία με Σειρά Κρουστικών (IV)

- ΘΕΩΡΗΜΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ / SAMPLING THEOREM:

Αν $x(t)$ είναι γωνοπεριορισμένο σήμα με

$$X(j\Omega) = 0, \text{ για } |\Omega| > \Omega_M$$

τότε το $x(t)$ καθορίζεται πλήρως από τα δείγματά του

$$x(nT), \quad n = 0, \pm 1, \pm 2, \dots$$

εάν

$$\frac{2\pi}{T} = \Omega_s > 2\Omega_M$$

NIQUIST FREQUENCY

NIQUIST
RATE

(Shannon, 1949)

7.2. Ανακατασκευή Σημάτων Συνεχούς Χρόνου (I)

- Ιδανική ανακατασκευή / ideal reconstruction

- Ιδανικό κατωπερατό φίλτρο (low pass filter)

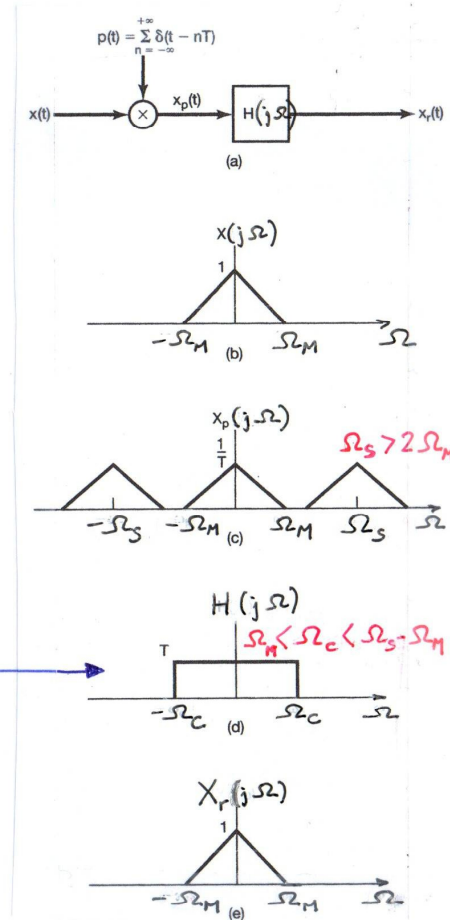
ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΑΠΟΚΟΠΗΣ:

$$\Omega_M < \Omega_c < \Omega_s - \Omega_M$$

↑ CUTOFF FREQUENCY

ΚΕΡΔΟΣ:

$$T \leftarrow \text{GAIN} \quad (\Omega_s/2)$$

Σχ. 7.4 από βιβλίο Oppenheim-Willsky (τροποποιημένο)

7.2. Ανακατασκευή Σημάτων Συνεχούς Χρόνου (II)

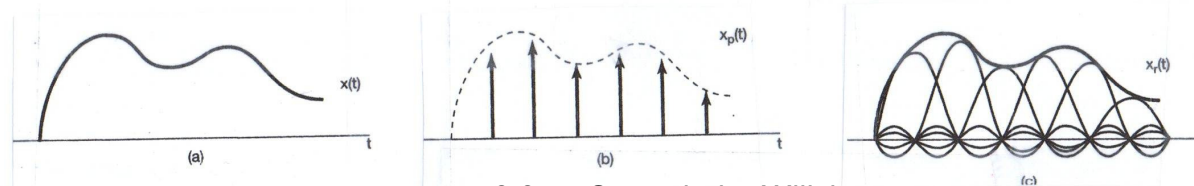
- Στο πεδίο του χρόνου

$$h(t) = T \cdot \frac{\sin(\Omega_c t)}{\pi t} \quad \left. \vphantom{h(t)} \right\} \Rightarrow$$

$$x_p(t) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} x(nT) \delta(t - nT)$$

$$\begin{aligned} \Rightarrow x_r(t) &= h(t) * x_p(t) = \\ &= \sum_{n=-\infty}^{+\infty} x(nT) \frac{\Omega_c T}{\pi} \frac{\sin(\Omega_c(t - nT))}{\Omega_c(t - nT)} \end{aligned}$$

$\frac{\Omega_c T}{\pi}$ \rightarrow 1 για $\Omega_c = \frac{\Omega_s}{2}$
ΟΛΑ ΤΑ ΔΕΙΓΜΑΤΑ

Σχ. 7.10 από βιβλίο Oppenheim-Willsky

7.3. Φαινόμενο Αναδίπλωσης (I)

- Όταν τα μετατοπισμένα φάσματα έχουν επικάλυψη τότε το αρχικό σήμα δεν μπορεί να ανακατασκευαστεί με κατωπερατό φίλτρο \Rightarrow ΑΝΑΔΙΠΛΩΣΗ / ALIASING

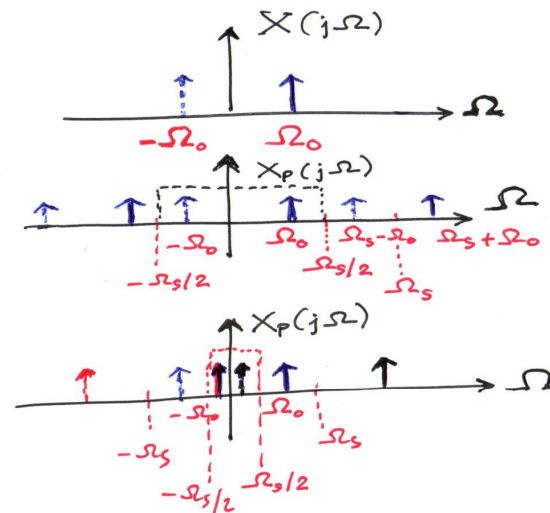
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ:

$$x(t) = \cos \Omega_0 t$$

$$\Omega_s > 2\Omega_0 \Rightarrow \text{ΟΧΙ ΑΝΑΔΙΠΛΩΣΗ}$$

$$x_r(t) = \cos(\Omega_s - \Omega_0)t$$

$$\Omega_s < 2\Omega_0 \Rightarrow \text{ΑΝΑΔΙΠΛΩΣΗ}$$

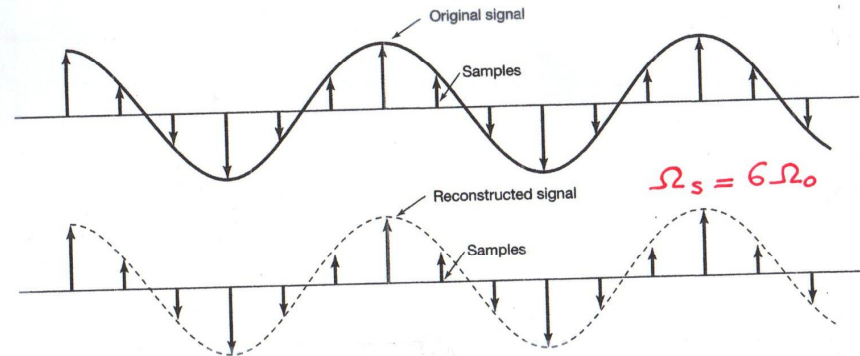

7.3. Φαινόμενο Αναδίπλωσης (II)

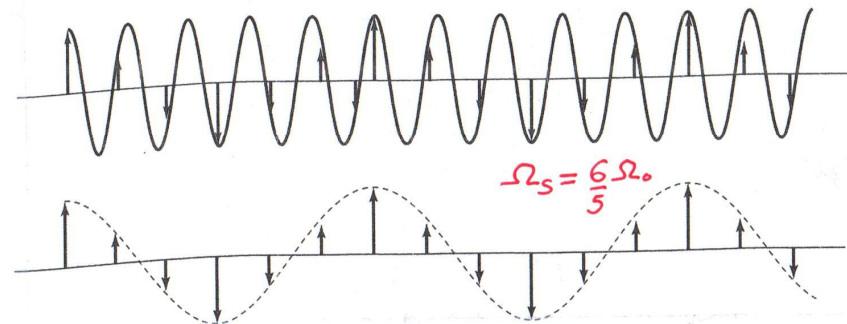
• ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ:

NO
ALIASING
→

Σχ. 7.16(a) από βιβλίο Oppenheim-Willsky (τροποποιημένο)

ALIASING
→

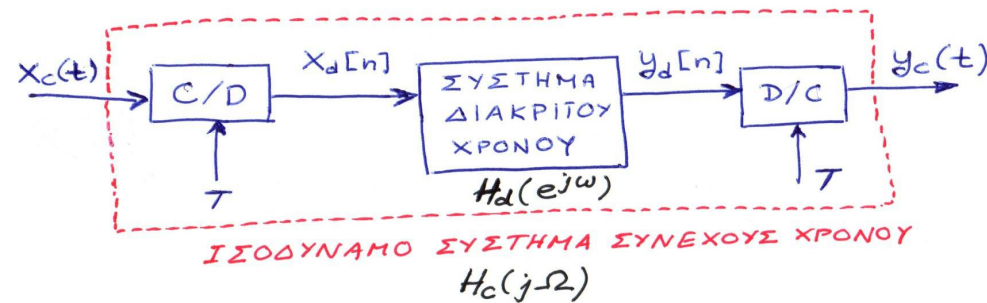
Σχ. 7.16(d) από βιβλίο Oppenheim-Willsky (τροποποιημένο)

7.4. Επεξεργασία Σημάτων Συνεχούς Χρόνου σε Διακριτό Χρόνο (I)

- Πολύ συχνά, η επεξεργασία σήματος στον διακριτό χρόνο είναι πιο επιθυμητή απ' ό,τι στον συνεχή.

- Πρέπει:
 $x_c(t)$ ΣΩΝΟΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΟ
 T ΝΑ ΠΛΗΡΕΙ ΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΝΙΟΥΙΣΤ

Τότε:

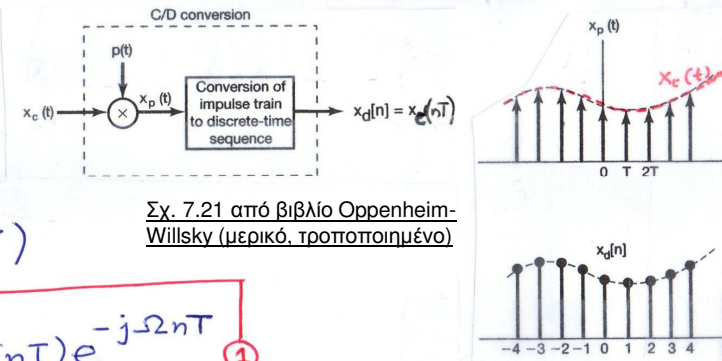
$$H_c(j\Omega) = \begin{cases} H_d(e^{j\Omega T}), & |\Omega| < \Omega_s/2 \\ 0, & \text{αλλού} \end{cases}$$

7.4. Επεξεργασία Σημάτων Συνεχούς Χρόνου σε Διακριτό Χρόνο (II)

- Μετατροπή C/D

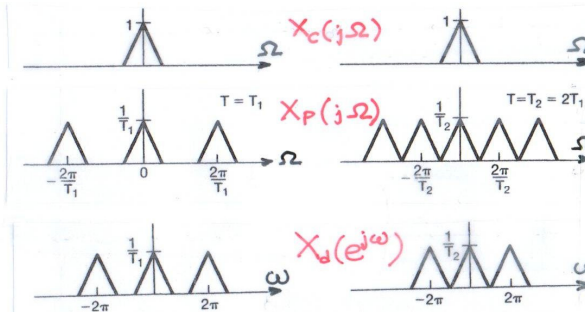
$$x_p(t) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} x_c(nT) \delta(t - nT)$$

$$\xrightarrow{\mathcal{F}} X_p(j\Omega) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} x_c(nT) e^{-j\Omega nT} \quad (1)$$

$$\text{DTFT}\{x_d[n]\} = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} x_d[n] e^{-j\omega n} = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} x_c(nT) e^{-j\omega n} \quad (2)$$

$\hookrightarrow X_d(e^{j\omega})$ $x_d[n] = x_c(nT)$

$$(1), (2) \Rightarrow X_d(e^{j\omega}) = X_p(j\frac{\omega}{T}) = \frac{1}{T} \sum_{k=-\infty}^{+\infty} X_c(j(\frac{\omega - 2\pi k}{T}))$$

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ με περίοδο 2π

$$\omega = \Omega T$$

ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ

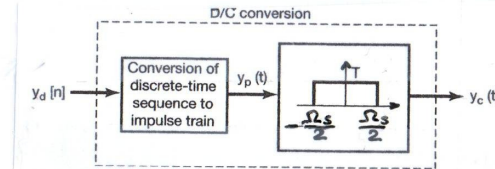

7.4. Επεξεργασία Σημάτων Συνεχούς Χρόνου σε Διακριτό Χρόνο (III)

- Μετατροπή D/C

Αντίστροφη διαδικασία του προηγούμενου βήματος (με κατωπερατό φίλτραρισμα)

- Επεξεργασία με σύστημα διακριτού χρόνου

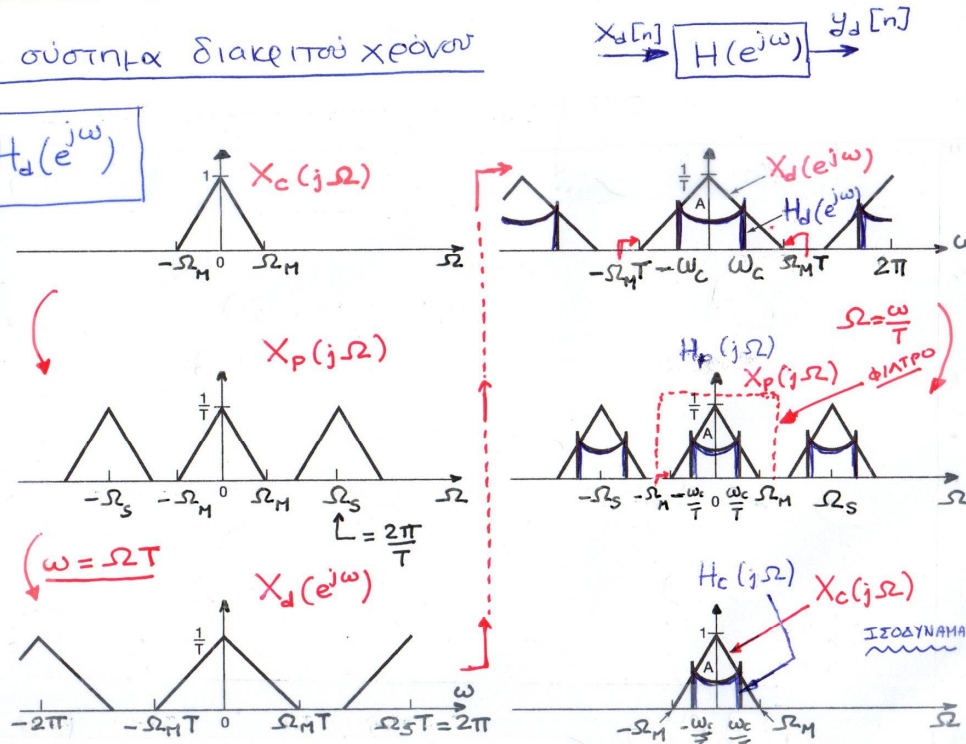
Σχ. 7.23 από βιβλίο Oppenheim-Willsky (τροποποιημένο)

$$Y_d(e^{j\omega}) = X_d(e^{j\omega}) H_d(e^{j\omega})$$

$$Y_c(j\Omega) = X_c(j\Omega) \cdot H_d(e^{j\Omega T})$$

για $|\Omega| < \Omega_s/2$

$$H_c(j\Omega) = \begin{cases} H_d(e^{j\Omega T}) & \text{για} \\ 0, & \text{αλλιώς} \end{cases}$$

Σχ. 7.25 από βιβλίο Oppenheim-Willsky (τροποποιημένο)

